

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010641
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122010641.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2023 v Prešove, v trestnej veci obžalovanej A. B. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/31/2022 zo dňa 26.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej A. B.
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zn. 41T/31/2022 zo dňa 26.10.2022 boli obžalovaní A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, okr. E. a A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, okr. E. uznaní vinnými z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spáchaného úmyselne, na tom skutkovom základe, že

- v období od 01.09.2020 do 12.01.2022 v D., okres E. a inde, úmyselne ako biologickí rodičia si riadne neplnili rodičovské povinnosti voči svojim maloletým deťom F. B., nar. XX.XX.XXXX a G. B., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že zanedbávali plnenie ich povinnej školskej dochádzky, nedohliadali, či riadne chodia do školy, neodprevádzali ich do školy, čím im umožnili viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho na ZŠ s MŠ v H. F., C. I. XX, v sledovanom období mal. F. vymeškala celkom 610 neospravedlnených vyučovacích hodín a mal. G. vymeškal celkom 769 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím ich takto vystavili nebezpečenstvu spustnutia.

Za to im bol uložený:

1/ obž. A. B. podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnosti pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, oproti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obž. A. B. podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnosti pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, oproti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podala obžalovaná A. B. odvolanie, ktoré síce do rozhodnutia odvolacieho súdu ale nijako bližšie neodôvodnila, no je zjavné, že ním namietala len výrok o treste, keďže uviedla, že navrhuje, aby jej bol uložený trest povinnej práce a súhlasí s takým trestom povinnej práce. Uvádza k tomu, že nie je invalidná dôchodkyňa a je schopná pracovať, má len anémiu, pričom v minulosti jej už bol taký trest uložený, s tým, že jej manžel už vykonáva trest odňatia slobody v Nemocnici v Trenčíne, kde sa lieči na tuberkulózu, pričom ona má negatívne výsledky a nie je chorá na tuberkulózu, no všetky jej deti okrem 13 ročnej dcéry sa tiež liečia na tuberkulózu v liečebni v E.. Dodala, že dve deti má v reedukačnom zariadení, a tak sa stará o tú 13-ročnú dcéru, ktorá chodí do Základnej školy v D..

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Preskúmal tak len napadnutý výrok o treste týkajúci sa odvolateľky, pričom zistil, že jej odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie vykonané v zmysle ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutné. Prítom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval. Mimo iného zohľadnil vyrovnaný pomer poľahčujúcej okolnosti v podobe priznania a oľutovania skutku a priťažujúcej okolnosti v podobe toho, že bola už odsúdená.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/70/2015 zo dňa 09.09.2015 bola uznaná vinnou za obdobný prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona a právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/34/2019 zo dňa 07.02.2020 za obdobný prečin, no už podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, pričom v oboch prípadoch jej boli uložené tresty povinnej práce (80 hodín a následne 120 hodín), ktoré vykonala, a tak sa v tomto na ňu hľadí, akoby odsúdená nebola. Z hľadiska osoby obžalovanej a jej sklonu k páchaniu špeciálne tejto trestnej činnosti to ale nemožno prehliadnuť. Aj z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/100/2020, kde dňa 23.10.2020 bol vydaný trestný rozkaz, vyplýva, že odvolateľka A. B. bola znova právoplatne uznaná vinnou aj z nedbanlivostného prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a to práve vo vzťahu k mal. G. a mal. F. za obdobie od 2.9.2019 do 30.4.2020. Vzhľadom na právoplatnosť trestného rozkazu dňa 13.11.2020 pri treste odňatia slobody vo výmere jedného roka skúšobná doba podmieneného odsúdenia v trvaní 24 mesiacov začala plynúť od 14.11.2021 do 14.11.2022, a teda bolo nepochybné, že predmetného, obdobného no už úmyselného prečinu sa dopustila počas plynutia tejto skúšobnej doby. Bolo tak nutné na ňu prihliadať ako na špeciálnu recidivistku.

Obžalovaná bola v predmetnej trestnej veci uznaná vinnou z prečinu, s ktorým Trestný zákon v osobitnej časti spája uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od 6 mesiacov do 5 rokov, pričom ako to vyplýva z napadnutého výroku, okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody, napriek špeciálnej recidíve, no zjavne po zohľadnení celkových pomerov obžalovanej, stále ešte na samej dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 6 mesiacov.

S rozhodnutím o druhu a výmere trestu ako takého odvolací súd teda vo svojej podstate nemal dôvod nesúhlasiť, pretože práve taký trest je v súlade s účelom trestu. Nemohol však súhlasiť s priznaním uvedenej poľahčujúcej okolnosti, pretože na hlavnom pojednávaní obžalovaná odmietla vypovedať a ani v záverečnej reči neučinila priznanie, ani neprejavila ľútosť nad spáchaním svojho prečinu. Uvedené napraviť nemožno pre absenciu odvolania podaného v neprospech obžalovanej. Pre prekážku dvojitého pričítania uvedenú v § 38 ods. 1 Trestného zákona predchádzajúceho odsúdenia (vec okresného súdu sp. zn. 1T/100/2020) nemožno prihliadať, nakoľko toto odsúdenie bolo okresným súdom použité v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, pričom v ostatných dvoch prípadoch sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola dosúdená. Odvolací súd ponechal však výrok o treste aj v tomto nedotknutý, nakoľko ak by mal len preto zrušovať výrok o treste a nahrádzať ho vlastným výrokom, bolo by to v zásade zbytočné, nakoľko nezistil zákonný priestor pre to, aby to malo taký význam, aby ukladal nižší trest odňatia slobody.

Obžalovaná spáchala predmetnú trestnú činnosť už úmyselne po tom, čo už bola opakovane za obdobnú trestnú činnosť uznaná vinnou. Po zohľadnení jej osoby a pomerov ako aj ohrozených možností jej nápravy, z hľadiska nedostatočnosti doterajších prostriedkov Trestného zákona, ktorých účelom bolo primäť obžalovanú k riadnemu životu, najmä k nepáchaniu trestných činov, nebolo možné prehliadnuť, že obžalovaná spáchala predmetnú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre trestnú činnosť spáchanú síce nedbanlivostným zavinením, ale trestnú činnosť, ktorou porušila rovnaký záujem štátu. Nezostávalo krajskému súdu iné, napriek jej zložitým rodinným a osobným pomerom, že vzhľadom na spôsobený následok v podobe jeho opakovaného porušenia a ohrozenej možnosti nápravy páchatelky, dospel k záveru, že v súlade s účelom trestu a záujmom na individuálnej a generálnej prevencii, je zákonným a odôvodneným len trest odňatia slobody spojený s výkonom trestu v ústave na výkon trestu s príslušným stupňom stráženia. Doposiaľ na ňu bolo pôsobené výrazne miernejšími prostriedkami Trestného zákona, vrátane opakovaného ukladania a stupňovania výmery trestov povinnej práce, ktoré síce vykonala, no ani to jej nebránilo, aby znova spáchala obdobný prečin. Je teda zjavné, že opätovné ukladanie trestu povinnej práce by bolo nespôsobilým dosiahnuť účel trestu.

Obžalovaná opakovane prejavila sklon k predmetnej trestnej činnosti do tej miery, že iný druh trestu ako trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu v príslušnom stupni stráženia, by nebol primeraným a dostačujúcim na dosiahnutie účelu trestu, a to vzhľadom na spôsobený následok napriek jej osobným a rodinným pomerom. Ako už bolo povedané, v tomto prípade bolo už nevyhnutné obžalovanej uložiť trest odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom.

Ani výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody nebolo čo vytknúť, pretože bol skutkovo odôvodnený a zodpovedal Trestnému zákonu.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku jednohlasne ako nedôvodné zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.